

Mánya Kristóf

hiperbolák

már csak a hiperbolafelhők vonulása
és a cigarettacsikkek az üvegszilánkok
a mohásodó aszfalton a fák széthasadó
árnyéka és az elporladó szögesdrótokba
akadt szuszogás a régi gyárépületnél

a távolsági buszjáratok kabinfegyelme
és az út mentén guggoló sápadt arcú
elővárosi villák mint megvénült gésák
a közöttük terjengő csendpamacsok az
emberek vetületei a nyersbeton falakon

a telepített fenyvesek mátrixa a szemétben
bujkáló tobozok barna fogainak vacogása
egy őzbak bőgése és a bennem kérgesedő
magány mely üveges levegőként feszül
nyáron lombkoszorú és aszfalt között

már csak a hiperbolafelhők vonulása
és szublimáló napok
sokasodó sikertelen
leszállási kísérletek
a Neptunusz felszínére

Hargita-expressz

PROLÓGUS

[csíki reggel]

tejköd ömlik a medencébe.
a gomolygásba csíkot karcolnak
egy régi császárság kéményei.
az emberek még nem bújtak elő.
torz, elefánthörgésszerű vonatfütty.

HEGYEK KÖZÖTT, MEDENCÉKBEN

1. nagyapámmal elindulunk az állomásra.
2. az állomás szürke. a vas verejtékezik,
ahogy a hajnal lecsapódik rajta.
3. a szembejövő Corona-expresszt modernizált
CFR 40 mozdony vonatja, öblösen fújtat,
mint egy bika.
a ködlámpák fehéren világítanak.
4. mikor megérkezik a vonatom,
megölelem nagyapám, és felszállok.
5. Csíkszeredát gyorsan elnyeli a köd,
Kendrick Lamar-magányba burkolózom.
úgy tartják, Joyce-szal mérhető
a történetmesélési komplexitása.
6. elhaladunk egy fehér templom mellett,
aminek a kertjében őseim nyugszanak
egy kovácsoltvas kerítés mögött.
7. a misztikus reggeli köd.
8. a medence alján gubbasztó
falvakat nem érinti az idő.
9. a Nagy-Hagymás felhasított, kopár
sziklabordáit megereszkedett felhők
nyalják végig.
10. ős, fenyvesek alatt hajlongó világ.
11. meredek
szurdokfal_közút_Maros_vasút_szurdokfal
zsongó étellel.
12. a Maros-völgye a
legzártabb Élűszion.

a völgyből kiérve
mozdulatlan, perzselődő
vidéken utazunk, dombok között.
elmúlt a reggel.

nagy U-ban ereszkedünk,
csikorog a domboldal. a
CFR 40 fújtat a szétmálló talpfák
sínszálain egyensúlyozva.

[Déda állomásának töredezett betonelemes peronjain
megtörik az éjszaka, ha a Coronával utazol. hajnalhasadás.
de ez nem ide tartozik, csak emlékszem gyerekkoromból.]

egy gazda szalmabálát rak.
gumicsizmája van és inas keze.

ott fogtam meg először
az első barátnőm mellett,
annál a kereszteződésnél
a falu határában.

A MEZŐSÉGBEN

13. ahogy vánszorgunk, látom
egy benzinkút hátsó, kövezett parkolóját.
itt, egy falusi lakodalom,
három benzintartály
és a posztkommunista vasút szaga
közé szorulva mutatta meg
először nagyapám a Marsot az égen.

14. sínszálak keresztezik egymást
az állomás végén, a kettő szétterjed hétfelé.

15. végül megérkezünk Bethlenbe,
a vasútállomás környéke egy
posztmodern regény ideális helyszíne.

16. Románia burjánzik.

17. átmegyünk a Szamos felett, barna lé hömpölyög.
anya azt mondta, gyerekkorában itt még fürödni tudtak.

18. korcs ivadékok sárga, piros, zöld
és lila házai tagadják meg az örökséget.

19. egy kutya döglik az
állomás fehérre mázolt peronján.
körülfötte semmi.

KÖZÉPIDŐ

[Dés állomása]

egy részeg összeszedi
üres sörösflakonjait,
és elindul.

a taxisofőr autója ablakait törölgeti, visszaül.
egy galamb a peronra szarik, majd felrepül.

20. elmállott talpfák támasztanak alá
szellemhidat, amit rég nem használ a vasút.
sínszálai rozsdaporosak, benőtt mindent a borostyán.
ennyi idő telt el a kommunizmus óta.

21. két panelház közötti
keskeny szántó földön igavonó ló
erőlködik. emberek földet kaparnak.

22. szemét.

23. betört ablaküvegek. mögötte élet.

24. korhadó, megfeketedett talpfákat
látok az utolsó vagon átjárójából.

25. a lepusztult civilizációt vissza-
hódító
természet.
zsong az élet az állomások
szélső vágányain,
három-négy méteres cserjék.

26. nyers homokkőből emelt házak.
nincs burkolat. ajtó gyanánt egy pokróc.

27. látom a távolban az alapítvány
erődjét, amit Kallós bácsi épített fel.

apró, rendezett, tisztán tartott makett.
ide kötődik a gyerekkorom.

28. Kolozsvár agglomerációjában
lágy dombokon villák. lent a
völgyben düledező csűrök és
még mindig homokkő házak.

29. a vonat most gyorsabban halad.

gótikus templomtorony,
tizenhárom emeletes betonerőd és
egy hullámzó, légies irodakomplexum.
megérkezünk Európába.

mozdonycsere.
dízelmozdony érkezik, mert a
kommunizmus baráti országai
féltek közös határaik felé tartó
vasútvonalaitat villamosítani.

ÁTKELÉS EGY ÚJABB HEGYSÉGEN

30. *To Pimp a Butterfly.*

31. birkák szaladnak el a híd alatt.
megijednek a vonat monoton,
fémes fűjtatásától.

32. egy elhagyott üzem betonbordái
között büszke fák terebélyesednek.

33. a fülke mozdulatlanra merevedik.

34. látok egy kőbányát, teherautók
nyüzsögnek a teraszokon.

35. neonzöld hullámpalatetős
motel az út szélén. két csillag.
felkavarodott por a parkolóban.
a hátsó kertben megroggyant csűr,
szaladgáló tyúkok és egy Porsche 911.

36. elkanyarodunk a közút mellől,
távolodva a megerősített
civilizációtól.

37. a Bihar-hegység egyetlen rövid,
ősz napfényes villanás arany színben.

a hegyek hirtelen lapos mezőkké
folynak szét, falvak, egy összeragadt
hajú lány mutat be a vonatnak.

eltűnik a varázs a világból.

38. Nagyvárad úri, szecessziós
mikrokozmoszát felfeszítette az
országhatár és a kommunizmus.

39. a megállóknál sokan leugrálják
a vonatról, hogy elszívjanak egy cigarettát.

40. alig tíz kilométer a határ.

41. a határállomáson almafák nőnek,
meghajolnak terményük súlya alatt.

42. a kalauz összeaszott, apró ember.
most cigarettát szív és
automatás kávét kortyol papírpohárból.

43. mozdonycsere.

44. hollók ülnek az állomásépület tetőgerincén.

45. a határőr fehér trikót hord inge alatt.

46. Magyarország.

47. valaki az ablakokat súrolja.

48. vörös és duzzadt a Nap Szolnok
rendező pályaudvar felett.

49. kihalt állomások.

50. kertvárosok.

EPILÓGUS
(budai este)

Buda narancsos fénypontjai
az epilógusvilág jelzőtüzei.
csak az emlékezet
néhány bizonytalan pihéje leng
a házfalak között.

